

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΚΘ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1756	Κυριακὴ Β' Ματθαίου (Ματθ. 4,18-23) 17 Ἰουνίου 2012	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης
--	--	---

Ὑπάρχουν στιγμές... (οἱ Ἀπόστολοι)

Μπορεῖτε, ἀγαπητοί μου, ν' ἀναπαραστήσετε νοερά τὸ φυσικὸ περιβάλλον, μέσα στὸ ὁποῖο ἀκούστηκε γιὰ πρώτη φορὰ ἡ φωνὴ τοῦ Ναζωραίου; Εἶνε ἡ θελκτικὴ πεδιάδα τῆς Γαλιλαίας μετὰ τὴν **λίμνη τῆς Τιβεριάδος**.

Ἐκεῖ ζοῦσαν ἡσυχὰ καὶ ταπεινὰ **τέσσαρις ψαρῶδες**: ὁ Ἀνδρέας καὶ ὁ Πέτρος, ὁ Ἰωάννης καὶ ὁ Ἰάκωβος. Ἄν κανεὶς τοὺς ἔλεγε ὅτι μετὰ δύο χιλιάδες χρόνια τὰ ὀνόματά τους θὰ μείνουν στὴν παγκόσμιο ἱστορία, ποῖός θὰ τὸν πίστευε; Τί λές; θ' ἀπαντοῦσαν: ἐδῶ ἔσβησαν ὀνόματα αὐτοκρατόρων, τὰ δικά μας θὰ μείνουν;

Ἦ Θεὸς τῶν ταπεινῶν, τί **ἔνδοξο μέλλον** ἐπέφυλασες σ' αὐτοὺς τοὺς ταπεινοὺς ψαρῶδες! Τοὺς ὑψωσες πάνω ἀπὸ βασιλεῖς καὶ σοφοὺς.

Εἶνε κάτι στιγμές ποὺ ζυγίζουν αἰωνιότητα!

Ὁ ἥλιος ἔρριχνε τὶς πρῶτες ἀκτίνες του κ' ἡ λίμνη ἔμοιαζε καθρέφτης. Ὁ Ἀνδρέας κι ὁ Πέτρος ρίχνουν ἀκόμη τὰ δίχτυα, ὁ Ἰωάννης κι ὁ Ἰάκωβος μόλις τὰ ἔχουν σύρει, κι ἀκοῦνε φωνή: «**Δεῦτε ὀπίσω μου καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἀλιεῖς ἀνθρώπων**» (Ματθ. 4,19). Ἦταν **ἡ φωνὴ τοῦ Χριστοῦ**. Κάτι μυστηριώδες συμβαίνει μέσα τους. Ἡ φωνὴ αὐτῆ τοὺς τραβᾷ σὰν μαγνήτης. Ἀμέσως, δίχως χρονοτριβή, **τὸν ἀκολουθοῦν**. Ἐκεῖ στὴν ὄχθη ἀφήνουν ὅ,τι πολύτιμο καὶ ἀγαπητὸ ἔχουν (δίχτυα, πλοιάρια, φίλους, γέροντες γονεῖς, γυναῖκα, παιδιά, τὰ πάντα), λένε «Χαῖρε, κόσμε» καὶ προσκολλῶνται σὲ κάποιον, ποὺ δὲν ἔχει ποῦ νὰ κλίνη τὴν κεφαλὴ. Τί μυστήριο! Κόσμε, ποὺ μετράς τὰ πάντα μετὰ τὸν πῆχυν τοῦ συμφέροντος, μπορεῖς νὰ ἐκτιμήσης τὴν θυσία τῶν τεσσάρων αὐτῶν ψαρῶδων τῆς Γαλιλαίας;

Στὸ γεγονός αὐτὸ ἀξίζει νὰ ἐπιμείνουμε, γιὰ νὰ βγοῦν μερικὰ διδακτικὰ συμπεράσματα.

● Ἄς θαυμάσουμε πρῶτον **τὴν ἐκλογή**. Ὁ Κύριος γιὰ τὴν ἀναγέννησι τοῦ κόσμου, ἔργο μοναδικό, καλεῖ ὡς συνεργάτες του ψαρῶδες!

Μά, Κύριε, στὴν ἐποχὴ σου **ὑπῆρχαν τόσο**

ἄλλοι καταλληλότεροι. Στὴν Ἱερικὴ κατοικοῦσαν 7.000 ἱερεῖς καὶ λευῖτες. Στὰ Ἱεροσόλυμα ἦταν οἱ κεφαλὲς τοῦ Ἰσραὴλ, ἀρχιερεῖς, γραμματεῖς, φαρισαῖοι, νομοδιδάσκαλοι, τὸ ἄνθος τοῦ θρησκευτικοῦ καὶ διανοουμένου κόσμου τῶν Ἰουδαίων. Ἀπ' ὅλους αὐτοὺς δὲν θὰ ἦταν φυσικὸ νὰ ἐκλέξης τοὺς συνεργάτες σου;

Ἄλλ' ὄχι! **Τὰ κριτήρια τοῦ Ἰησοῦ** γιὰ τὴν ἀξία τῶν ἀνθρώπων εἶνε πολὺ διαφορετικά. Ὁ κόσμος ἔβλεπε τὰ ἐξωτερικά, τὸ χρυσὸ καὶ τὸν ἄργυρο, τὶς μεγαλοπρεπεῖς ἐμφανίσεις, τὶς συχνὲς θεατρικὲς ἐπιδείξεις τῆς θρησκευτικότητος, καὶ θαμπωνόταν. Θαύμαζε τὴν ἐπιφάνεια, ἀλλὰ τί κρυβόταν στὸ βάθος δὲν μποροῦσε νὰ διακρίνη. Οἱ ἄνθρωποι, ποὺ φαίνονταν ὑποδείγματα ἠθικοῦ καὶ θρησκευτικοῦ βίου, ἀπατοῦσαν τὸν κόσμο. Ἔμοιαζαν μετὰ μεγαλοπρεπεῖς ἄγαλμα, ποὺ ἀπὸ μακριὰ ἀκτινοβολεῖ, ἀλλ' ἔξω ἀπὸ μιὰ λεπτὴ ἐπιχρύσωσι ὅλο τὸ ὑπόλοιπο εἶνε μολύβι. Τέτοιοι ἦταν καὶ οἱ θρησκευτικοὶ ἄρχοντες τοῦ Ἰσραὴλ. Εὐτελεῖς στὸ χαρακτήρα, σκέπαζαν τὶς μεγαλύτερες κακίες μετὰ μιὰ ἐπιπλαστὴ θρησκευτικότητα, ποὺ μποροῦσε ν' ἀπατᾷ ὅλους ἐκτὸς ἀπὸ Ἐκεῖνον ποὺ τὸ βλέμμα του σὰν ἀκτίνες Ραϊντγκεν φτάνει στὰ βάθη καὶ βλέπει καθαρὰ τί ὑπάρχει στὸν πυθμένα.

Ἐνῶ λοιπὸν ὁ Κύριος ἔβλεπε τί βόρβορος κρύβεται σ' αὐτοὺς, ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος διέκρινε τί θησαυροὶ, τί καλωσύνη, τί εὐγενικὰ αἰσθήματα ὑπῆρχαν στὶς καρδιὰς τῶν ψαρῶδων τῆς Γαλιλαίας. Αὐτοὶ ἦταν **ἄνθρωποι μετὰ ἀξία**.

● Θαυμάστε τὴν προθυμία τους· εἶνε **γενναῖοι στὶς θυσίες**. Στὴν πρόσκλησι τοῦ Κυρίου δύνουν ἥρωικὴ ἀπάντησι στὴν πρᾶξι: «Γιὰ σένα, Κύριε, τὰ θυσιάζουμε ὅλα!» Θέλετε νὰ ἐκτιμήσετε πρεπόντως τούτη τὴν θυσία, ποὺ ἔκαναν αὐτοὶ οἱ ψαρῶδες τὴν ἡμέρα ἐκείνη;

Ὑποθέστε, ὅτι ὁ Κύριος **ἐπισκέπτεται σήμερα τὴ γῆ** καὶ θέλει νὰ ἐκλέξη τοὺς νέους συνεργάτες του· κι ἀντὶ νὰ πάη στὴν Τιβεριάδα, αὐτὴ τὴν φορὰ πηγαίνει στὴν ἀγορά, στὸ

χρηματιστήριο, στὰ μεγάλα ἐμπορικὰ καταστήματα, καὶ στέκοντας στὴν πόρτα ἀπευθύνει τὴν πρόσκλησί του «*Δεῦτε ὀπίσω μου!*» ἢ, ὅπως τὴ μεταφράζει ὁ Τζοβάνι Παπίνι, «*Ἄφησε τὸ μαγαζὶ καὶ τὴν κάσσα σου*». Ποιοὶ ἄραγε ἀπὸ τοὺς σημερινοὺς κυριάρχους τοῦ πλούτου, ποὺ ἔχουν κλείσει τὴν ψυχὴ τους μέσα σὲ ἀποθηκὲς ἐμπορευμάτων καὶ χρηματοκιβώτια, θὰ φαίνονταν πρόθυμοι νὰ τὸν ἀκολουθήσουν; Ἡ, ἂν πῆγαινε στὰ πανεπιστήμια καὶ τὶς ἀκαδημίες καὶ ἀπηύθυνε τὴν πρόσκλησι στοὺς σοφούς καὶ ζητοῦσε νὰ διαθέσουν τὰ πνευματικὰ τους κεφάλαια στὴν ὑπηρεσία του, ποιοὶ ἄραγε ἀπ' αὐτοὺς θὰ ἔσπευδαν ν' ἀνταλλάξουν τὴ σοφία τοῦ κόσμου μὲ τὴ «μωρία» τοῦ κηρύγματος του; Ἡ τί ὑποδοχὴ θὰ εὔρισκε ἡ πρόσκλησι τοῦ Κυρίου, ἂν ἀπευθυνόταν στοὺς πολιτικούς καὶ διπλωμάτες; «*Δεῦτε ὀπίσω μου*· ἀφῆστε πιά τοὺς ἐλιγμούς, τὶς δολοπλοκίες, τὰ ψέματα· βαδίστε τὴν εὐθεῖα ὁδὸ, πέστε τὴν ἀλήθεια!». Καὶ ἂν τέλος ὁ Κύριος στρεφόταν στοὺς θρησκευτικούς ἀρχηγούς καὶ ἔλεγε σ' αὐτοὺς ποὺ τὸν ἐκπροσωποῦν «*Δεῦτε ὀπίσω μου*· ἀπὸ τὴ ζωὴ τῆς χλιδῆς καὶ εὐμαρείας σὰς καλῶ σὲ ζωὴ λιτότητος καὶ αὐταπαρνήσεως, νὰ βαδίσετε στὰ ἴχνη μου, νὰ ζήσετε ὅπως ἐγώ!», πόσοι ἀπ' αὐτοὺς ἄραγε θὰ τὸν ἀκολουθοῦσαν;

Καὶ ἂν ὁ Κύριος ἄφηνε ὅλους αὐτοὺς, ποὺ κατέχουν τὰ σκῆπτρα τοῦ ἐμπορίου, τῆς παιδείας, τῆς πολιτείας καὶ τῆς θρησκείας, κ' ἐρχόταν σ' ἐσένα, ἀγαπητέ μου, καὶ σοῦ ἔλεγε «*Παιδί μου, δεῦρο ὀπίσω μου!* Δίνω αὐτὴ τὴ στιγμὴ μάχη σὲ κάποιον σημεῖο τῆς γῆς καὶ γιὰ νὰ νικήσῃ ἡ ἀλήθειά μου σοῦ ζητῶ νὰ δώσης ὄχι ἀπλῶς ἓνα ἢ δύο ἀπὸ τὰ χίλια ποὺ ἔχεις, ἀλλὰ ὅλα, καὶ τὰ χίλια· τὰ νιάτα, τὸ χρῆμα, τὴν ἐργασία, τὴ ζωὴ σου. Σὲ χρειάζομαι», **εἶσαι ἕτοιμος γιὰ μία τέτοια ἐπιστράτευσι;**

Δειλὲς ψυχές, ποὺ τρέμετε νὰ θυσιάσετε γιὰ τὴν ἀγάπη Ἐκείνου κάθε ἀδυναμία καὶ προσκόλλησι στὴν ὕλη, ἐλάτε λοιπὸν νὰ δῆτε τοὺς τέσσερις ψαρᾶδες, ποὺ μὲ τὴν πρώτη ἐπαφὴ μὲ τὸν Διδάσκαλο ἠλεκτρίζονται κ' ἐγκαταλείπουν τὸ πᾶν γιὰ νὰ τὸν ἀκολουθήσουν.

* * *

Γιὰ τοὺς πολλοὺς, ἀγαπητοί μου, ἡ θρησκεία τοῦ Ναζωραίου εἶνε ὠραία καὶ θελκτικὴ ὅταν παρουσιάζεται σὰν μία ψυχαγωγία· ὠραία ἢ μουσικὴ τῶν ψαλτάδων τῆς, ὠραία ἢ ῥητορεία τῶν ὀμιλητῶν τῆς, ὠραία τὰ θρησκευτικὰ βιβλία, μοναδικὲς οἱ σελίδες τῆς ἁγίας Γραφῆς. Ἄλλ' ὅταν ἡ θρησκεία παρουσιαστῇ ὡς θυσία, ὡς μαρτύριο, ὡς **σταυρός**, τότε ἀρχίζει ἡ τρομακτικὴ διαρροή. Ἀπὸ τοὺς χίλιους κοντὰ στὸν Ἰη-

σοῦ δὲν θὰ μείνουν οὔτε πέντε, ὅταν ζητήσῃ δάκρυα καὶ αἷμα! Κοιτάξτε πόσα πλήθη ἔτρεξαν ὅταν πολλαπλασίασε τοὺς πέντε ἄρτους, καὶ πόσοι ἔμειναν κοντὰ του τὴν ὥρα τοῦ μεγάλου μαρτυρίου, τῆς ὑψίστης θυσίας του.

Ἐκεῖνοι ποὺ μένουν κοντὰ του γιὰ νὰ ἔχουν κέρδη, εἶνε κερδοσκόποι. Ἄλλὰ ὁ Χριστιανός, ὁ πιστός, δὲν σκέπτεται ἔτσι. Σύνθημα ἔχει τὸ τοῦ Παύλου ἢ μᾶλλον τοῦ Κυρίου· «*Μακάριόν ἐστὶ μᾶλλον διδόναι ἢ λαμβάνειν*» (Πράξ. 20,35). Δίνει, συνεχῶς δίνει, ἰδίως ἂν εἶνε πλούσιος. Ὅπως ὁ ἀείμνηστος πρόγονός μας Λάζαρος Κουντουριώτης, ποὺ ὅταν κηρύχθηκε ἡ ἐπανάστασι τοῦ '21 στὰ ὑπόγεια τοῦ ἀρχοντικοῦ του εἶχε στέρνα ἀπὸ χρυσὰ νομίσματα, ἀλλ' ὅταν ἡ Ἑλλάδα ἐλευθερώθηκε δὲν εἶχε πιά οὔτε ἓνα χρυσὸ νόμισμα· τὰ ἔδωσε ὅλα γιὰ τὴν πατρίδα. Αὐτὴ ἡ ἀγάπη, ὅταν καίῃ στὴν καρδιά, εἶνε τὸ μυστικὸ ἐλατήριο ποὺ ὠθεῖ σὲ ὕψιστες θυσίες. Αὐτὴ ἡ ἀγάπη στὴν ἰδανικώτερη μορφή της ἐνέπνεε τοὺς μαθητὰς τοῦ Χριστοῦ καὶ ἔθεσαν ὡς πρόγραμμα τῆς νέας τους ζωῆς τὸ σύνθημα· **Τὰ πάντα γιὰ τὸ Χριστό!**

Ὡ ἡ ἀγάπη στὸ Χριστό! Ἀπαιτεῖ θυσίες, ποὺ ἀρχίζουν ἀπὸ μικρὲς καὶ φτάνουν ὡς τὰ ἄστρα. Καὶ στὶς θυσίες αὐτὲς πρῶτοι ἀναδείχθηκαν **οἱ ἀπόστολοι**. Ἐγκατέλειψαν τὴ λίμνη μὲ τὴν ὁποία ἀπὸ παιδιὰ εἶχαν ἐξοικειωθῆ, πλοιάρια, συντρόφους, γονεῖς. Δὲν ἦταν βράχοι ἀναίσθητοι, ὥστε νὰ μὴ αἰσθανθοῦν αὐτὸ τὸ ξεριζώμα.

Ἄλλ' «*ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ συνείχεν αὐτούς*» (Β' Κορ. 5,14). Ἀπὸ τὴν ὥρα ποὺ τὸν ἀκολούθησαν δὲν ἔχουν πιά ἡσυχία· σὰν τὸ ἐλάφι ποὺ πληγώνεται καὶ τρέχει παντοῦ φέροντας τὸ βέλος τοῦ κυνηγοῦ, ἔτσι κι αὐτοὶ **τετρωμένοι ἀπὸ τὸν θεῖο ἔρωτα** τοῦ Νυμφίου τῆς Ἐκκλησίας, σπεύδουν παντοῦ ὅπου τοὺς καλέσῃ ἡ ἀγάπη του. Θὰ φτάσουν μέχρι τὴ Ῥώμη, θ' ἀντικρύσουν τοὺς ἄγριους διώκτες, θὰ κλειστοῦν στὶς φυλακές, θὰ δοῦν τὰ ξίφη τῶν δημίων, μὰ πουθενὰ δὲν θὰ ὑποχωρήσουν. Προχωροῦν πάντα μπρός, πρὸς μεγαλύτερες θυσίες. Ὁ Γολγοθᾶς εἶνε μπροστά τους. Ἡ ἀγάπη τοῦ Κυρίου τοὺς κάνει νὰ θυσιάζουν κάθε μέρα καὶ κάτι περισσότερο, ἕως ὅτου **θὰ προσφέρουν καὶ τὸ αἷμα τους** γιὰ τὸν Κύριο ποὺ θυσιάστηκε γιὰ μᾶς.

Ἐμεῖς, ἀγαπητοί μου, **εἴμαστε ἕτοιμοι;** Οἱ στιγμὲς εἶνε κρίσιμες. Σὲ θυσίες ἡρωικὲς μᾶς καλεῖ ὁ Κύριος. Ὅσο περισσότερα δίνουμε γι' αὐτόν, τόσο πιὸ γρήγορα θὰ διαλυθῇ τὸ σκοτάδι, θ' ἀνατείλῃ ἡλιος, θὰ ἔρθῃ ἡ βασιλεία τοῦ Χριστοῦ, ἡ νίκη καὶ ὁ θρίαμβος, ἡ ἀνάστασι καὶ ἡ εἰρήνη τῆς μαρτυρικῆς μας πατρίδος.

(†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος